

La fi d'un cicle

Clausura del Festival Tradicionàrius

XAVIER GONZALEZ

Xarop de Canya serà un dels grups participants en l'acte final del Tradicionàrius

J.M. Hernández Ripoll

A

questa nit finalitza amb un ball a la plaça Rius i Tauler la sisena edició del Festival de Música Tradicional i Popular Tradicionàrius. La marató de concerts, puntuals cada divendres des del 15 de gener, ha servit un any més per estudiar de prop el moment actual de la música d'arrels. Quan aquesta nit comenci a sonar al barri de Gràcia la música dels Primera Nota, de Rosa Zaragoza i de Xarop de Canya, es posarà un punt final de qualitat a aquest Festival, que s'haurà de replantejar el seu futur de cara a una pròxima edició.

Dèiem que s'haurà de plantejar el futur perquè el vell Artesà de Gràcia sembla que ha quedat petit per al poder de convocatòria que any rere any demostra tenir el Tradicionàrius. Si a aquest factor popular —per fer honor al seu nom—, hi afegim el fet que a cada edició són més les formacions que presenten la seva música, potser seria convenient mirar de trobar una fórmula perquè els concerts dels divendres no quedin tan atapeïts i d'aquesta manera poder deixar més temps sobre l'escenari a cada una de les bandes que presenten els seus temes.

No cal dir que el Tradicionàrius ja és com una gran família. Els membres dels diferents grups ballen als sons d'altres melodies o participen en els seminaris, com el que es

va organitzar al Pati Manning durant el cap de setmana del 13 i 14 de març. La unió fa la força, i en aquest sentit els organitzadors saben que al darrere compten amb una cohort de fidels que es passen l'any desitjant que arribi el gener per anar cada divendres a ballar com ho feien els seus avis a qualsevol indret de Catalunya. La presència de gent de la Catalunya Nord, com Matias Mazarico; de València, com els Urbàlia Rurana; de les Illes, com Música Nostra o els aranesos Es Corbilhuers de Les, obre perspectives curioses en el descobriment de la música tradicional en majúscules.

Aquest experiment, que ha demostrat en sis anys que la música d'aquestes característiques no està morta ni és propietat d'una minoria, podria tenir una més gran incidència popular si el local de concerts tingués més capacitat o si es trobés una fórmula per augmentar els dies d'actuacions. Aquest any, amb els dijous Extraordinàrius, s'ha vist que la participació pot tenir una altra cara, amb un toc de cafè-concert (més adequat seria el terme porró-concert), que ha fet més atractiva la proposta dels dijous, on la participació ha estat més adulta que la dels balls dels divendres. La iniciativa dels dijous, que ha sorprès fins i tot l'organització per la gent que hi ha anat passant cada setmana, pot ser un bon punt de partida per plantejar-se el Tradicionàrius'94 o per crear un cicle estable que duri tots els dijous de l'any.